

Люблячим батькам

Марія Ромашка

Важливо! Не звинувачую нікого, описане необов'язково стосується мене.

Чи не всі люди звеличують батька,
За життя вдячні всім матерям.
Не така вже і я безталанна
Тож подякую щиро я вам.
За самотність, бо зросла я без друзів.
Не пускали мене ви гулять.
За знецінення, бо не навчили
Ви мене за себе постоять.
За те, що не люблю засинати.
Сльози набігають умить.
І вночі я була психопатом
Але тихо, щоб вас не збудить.
За всі уроки, які ви давали
Я засвоїла їх точно сповна —
Що маю бути в усьому покірною
Що я незграбна, безталанна й дурна.
І за гастрит, що все в мені роз'їдає
Правильно, навіщо ж годувати
Таку невдячну, як я, тварюку
Хай без обіду й вечері лягає вона спати.
Я дякую за відсутність дитинства
І що не любила, коли в зборі сім'я
За відчуття, що ізгой я в цьому домі.
І за абатовані мрії — дякую лиш вам.

07.05.2026